

en saa vidtgaaende militær Organisation som muligt; at de Vedkommende ikke ere blevne kaldte Kommandører, Kapitainer, Lieutenanter v. s. v., har ikke været til Hindre for at gennemføre en saadan Organisation. Jeg ser ikke Andet, end at det let vil kunne medføre uheldige Myndighedsbrug eller Misforstaaelse at betegne rent administrative Embedsmænd med Kombattant-Titler, og det er derfor, at to Medlemmer af Udvalget ikke have kunnet slutte sig til de tre andre Medlemmer, men foreslaa at bibeholde de tidligere Titler og altsaa nærne os mere det af Hans Excellence Krigsministeren fremlagte Forslag i dette Punkt, men i alle andre Retninger ubetinget slutte os til Flertallet. Jeg anbefaler altsaa at stemme for Mindretallets Forslag, der er mere i Overensstemmelse med Traditionen og i dette Punkt slutter sig fuldt ud til det forelagte Forslag. Endnu Et. Da dette Forslag til Lov blev forelagt Folkethinget for nogle Aar siden med de militære Titler indsatte deri, fremkom der i det andet Thing Udtalelser fra militære Medlemmer, af hvilke ikke en eneste dristede sig til at anbefale dem. De tog overordentlig forsigtig paa dette Spørgsmaal, og Nogle af dem saade: Jeg er meget i Tvivl om, hvad jeg skal foretrække, men skulde jeg personlig strax træffe et Valg, saa vilde jeg træffe det Valg, ikke at give nogen administrativ Embedsmand Kombattant-Titel; altsaa, Stemning var der ikke for Forandringen. Overalt, hvor jeg har havt Veilighed til at tale med mine Kolleger i Hæren, nærede de de samme Betænklichkeiten som jeg, ellers vilde jeg ikke som Søofficer have dristet mig til at indtage et andet Standpunkt end min høitærede Kollega ved Hæren.

J. Pedersen: Den Side af Thinget, hvortil jeg hører, har ikke havt noget Medlem med i det Udvalg, som har behandlet denne Sag, og har heller ikke forsøgt paa at stille noget Endringsforslag, det vilde under de givne Forhold være temmelig vanskeligt og selvsølgelig ganske unyttigt. Jeg anerkjender for mit Vedkommende, at det paagældende Forhold trænger til at ændres, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at det vil blive ordnet, naar vi faae bedre Betingelser for normal Lovgivningsvirksomhed her, end vi nu have og længe have havt. Jeg tror derimod ikke, at dette Forslag, saaledes som det er fremsat af den høitærede Krigsminister, vil blive fremmet eller fortjener at fremmes i den Skikkelse, og jeg skal tilføie, at det forekommer mig ikke, at Forslaget har bundet eller vil vinde ved at faae den Skikkelse, som det ærede

Udvalg vil give det. Det, jeg ønsker at sige her, er blot det, at naar vi afholde os fra at stemme i denne Sag og altsaa ikke modsætte os, at Forslaget gaar over i det andet Thing, saa skal deri ikke ligge nogen Anerkjendelse af, at vi kunne ønske Forslaget gennemført i den foreliggende Skikkelse.

Krigsministeren (Bahusson): Efter de Udtalelser, der ere faldne baade fra den ærede Ordfører for Flertallet og for Mindretallet, kan jeg fatte mig kort. Jeg skal begynde med at bekræfte, hvad Flertallets ærede Ordfører udtalte, og hvad allerede er nævnt i Betænkningen, at jeg kan slutte mig til den Forandring, der er foregaaet med Lovforslaget i Udvalget; denne Forandring bestaar jo væsentlig dert, at der er foretaget en fuldstændig Udsøndring mellem de to Hovedbrancher, hvoraf Intendanturkorpsen bestaar, en Deling i en Intendanturstab og et Forplejningskorps, hvilket sidste nærmest har med Regnskabsvæsenet at gjøre; de skulle være selvstændige Afdelinger, forenede under en Chef, medens de tidligere var et Korps. Jeg lægger ikke megen Vægt paa, om det ene eller det andet vedtages; jeg tror heller ikke at den Grund, der har været til Stede for Udvalget til at foretage denne Forandring, har saa megen Betydning, som Udvalget tillægger den, men jeg, som sagt, accepterer Forandringen. Det, som for Krigsministeriet er Hovedsagen, er, at Forplejningskorpsen faar den Udvidelse, som der trænges til, og som er absolut nødvendig efter Hærens Udvidelse, og endvidere, at der sker en Udsøndring mellem de to Elementer, hvoraf Forplejningskorpsen bestaar, idet der, saaledes som det er fremhævet, stilles ganske andre Forordninger til den høiere Administration end til den lavere Skillede, og skulle disse Forordninger tilfredsstilles i begge Retninger, maa Forretningerne udsøndres, saaledes at Enhver kan se klart, hvad han gaar ind til, inden han giver sig ind paa denne Bane. Hvad angaar det Punkt, hvorom der er Uenighed i Udvalget, og med Hensyn til hvilket der har dannet sig et Flertal og et Mindretal, vil jeg strax her udtale, at jeg kan acceptere Lovforslaget, hvad enten man gaar i den ene eller den anden Retning. Fra tidligere Krigsministre har der foreligget Forslag med militær Organisation, dette stammer fra, at man i Forplejningskorpsen, hvor man uægtelig har større Erfaring og mest Anledning til at tænke over Betydningen af saadanne Forhold, stærkt har ønsket denne Forandring, idet man antog, at man derved lettere kunde faae dygtigere Kræfter fra Hærens øvrige Afdelinger derover; derfor har